

C. H. Spurgeon: A LÉLEK VEZETÉSE - Isten fiainak ismertetőjele

„Akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai.” – Róma 8,14

Természetesen elvárjuk, hogy a gyermekek szüleikre hasonlítsanak. Isten gyermekei, akik minden szülő felett a *Legnagyobb Szülőtől* születtek, s akiket az isteni Lélek mindenható ereje teremtetett újjá, nagymértékben magukon viselik mennyei Atyjuk képét.

Nem lehetünk hasonlóak Istenhez sok isteni tulajdonságban; például nem rendelkezhetünk Isten hatalmával vagy végtelen tudásával. Az ember sohasem lehet az Atya valóságának a képmása úgy, mint Jézus, mert Ő titokzatos módon egyszülött Fia Istennek. Azonban lehetünk hasonlóak Istenhez számos erkölcsi és lelki tulajdonságában. Ezekben a jellemvonásokban kell „követői legyünk az Istennek, mint szeretett gyermekek” (Ef 5,1), hisz másként mennyei származásunk nem igazolható. Az alapigénkben említett ismérv sem lehet kérdéses, hiszen ha ez kétséges, úgy Istennel való gyermeki kapcsolatunkat tagadjuk meg. Fontos, hogy „Isten Lelke vezéreljen” bennünket. Az az isteni Lélek, aki folyton az Atyával és a Fiúval van, kell, hogy folyton velünk legyen, hogy vezessen, oktasson, késztesen, serkentsen, erősítsen, befolyásoljon bennünket, hisz **másként nem nevezhetjük Isten fiainak magunkat.**

Pál apostol itt nem az egész emberiségre kiterjedő isteni atyaságról beszél, akitől mint Teremtőtől mindenek származnak. Isten atyasága nem mindenkire vonatkozik. A textus különbséget tesz azok között, „*kiket Isten Lelke vezérel*”, és a többiek között, akik nincsenek ilyen befolyás alatt. A mi Atyánk, aki a mennyben van, nem lehet a hitetleneknek az atyja, mert Jézus világosan mondja: „*Ha Isten volna a ti atyátok, szeretnétek engem.*”

Igénk egy igen egyszerű, de éles és döntő próbatestet szolgáltató nekünk,

amit jó lesz, ha magunkra alkalmazunk. Vegyük igénybe, s használjuk, hadd próbáljon meg mindnyájunkat! Ha azt mondaná itt: „*Akik bemezttek, azok Isten fiai*”, úgy nagy elégedettségben ülhetnénk helyünkön. Vagy, ha azt hallanánk: „*Akik esznek és isznak a keresztyén közösség szent vacsoráján, azok Isten fiai*”, úgy emlékezhethetnénk, hogy nemrég a szentekkel együtt ültük körül az úrvacsorai közösség asztalát. Ha bizonyos külső dolgok megtevéséről lenne szó, vagy bizonyos imák elmondásáról, vagy a cégérés bűnöktől való tartózkodástól, ezek lennének Isten gyermekeinek királyi jelei, mennyei pecsétjei, úgy megkönnyebbülten lélegeznénk fel, megállapítva, hogy e dolgokat illetően rendben vagyunk. Ha egy buzgó gyülekezethez való tartozás lenne kétségbevonhatatlan jele az istenfiúságnak, úgy teljesen nyugodtak lehetnénk, anélkül, hogy ez olvasztótégelybe helyeznénk magunkat.

Testvéreim, semmit se vegyetek könnyelműen egy ilyen súlyos kérdésben, lelketek örök sorsát illetően! Kutassatok bizonyíték után! Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Akik nem állnak Isten Lelkének vezetése alatt, azok nem az Ő fiai. Vizsgáljátok meg és lássátok, milyen lélek van bennetek, hogy megtudhassátok, kinek a gyermekei vagytok!

Fontoljátok meg először, hova vezet Isten Lelke az embert, hogy megláthassuk, vajon odavezetett-e már bennünket!?

I. Hova vezet Isten Lelke az Isten fiait?

1. Mindenekelőtt megtérésre vezet őket. A Szentlélek legelső munkái közé tartozik, hogy Isten fiait bűntudatra ébresztve a kegyelem trónjához vezesse. Elvezet bennünket képzeletvilágunk utálatos termeibe, melyek romlott termé-

szetünk belsejében vannak elrejtve. Azoknak bezárt ajtóit sorra felfeszíti, és megvilágosodott szemeink elé tárja a titkos helyeket, melyek bálványoktól szennyezettek, s utálatos képek vannak festve falaira. (Ez 8,10) Kezét kinyújtja s fényt áraszt a bálványistenekre, az Istent haragra ingerlő képmásokra, a bensőnkben levő tisztátalan és utálatos dolgokra, romlott természetünkre, és így mély **alázatra** vezet bennünket. **Nem hittük volna el, hogy ilyen gonoszságok uralják lelkünket, ha Ő ki nem jőzanit bennünket minden magabizós önteltségünkéből.** Aztán, ugyanazzal az ujjal rámutat múltunkra, és feltárja a foltokat, bűnöket. A Lélek világosságánál meglátjuk, mennyire sötét, fekete volt történelmünk! Szégyennel és méltatlansággal telve beismerjük, hogy ha pokolra vetne bennünket, az sem lenne a megérdemelnél súlyosabb büntetés!

Kedves barátom, **elvezetett-e már a Szentlélek a megtérés padjába?** Rávezetett-e már, hogy meglásd, milyen szégyenletesen megvetetted Megváltódat? Elvezetett-e már oda, hogy keservesen bánkodd gonoszságaid miatt? Aki sohasem érezte át bűnének a terhét, az ezután fog összetörni annak rettentő súlya alatt, amikor az ítélet rettenetes órájában sziklagörgetésként fog az

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.
 Patton's Prayer Letter / Jon and Amanda Good News from Hungary
 Spurgeon pünkösdi prédikációja
 Gyülekezeti beszámoló: Chicagó, Kolozsvár, Magyarlóna
 Eszközül a Teremtő kezében
 Cserepa János életéből (4)
 Hadd lennék áldás - Für Béla rovata

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püskök Dániel
és Szabó István

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
 225 East 80th Street
 NEW YORK, NY 10075
 gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
 1346 Colyn Ave.
 Murfreesboro, TN 37128
 szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA**PÜNKÖSD**

*"Nem erővel, sem hatalommal,
 hanem az én Lelkemmel, azt mondja a
 Seregeknek Ura." (Zakariás 4:6)*

azután rádöbbenünk
 hogy kár volt
 a legnagyobbat
 legerősebbet s legokosabbat
 játszani

kinek volt is ereje
 nem tartott örökké

s végül
 helyet adunk az Úrnak is
 - fölemelve hozzá
 egyszerűbbé
 alázatosná vált szívünket -
 s szólunk

és imádkozunk:
 segíts előre
 Lelked által Urunk
 most már Rád hagyatkozunk (HG)

Mostmár azután vagyunk. Sokáig
 tartott, mire ide értünk. Pedig,
 kezdhettük volna itt. Hiszen eljött már
 a Lélek, a Krisztus Lelke, a Szentlélek.
 Ő a legerősebb, de nem kényszeríti
 ránk magát. Megvárja (kimunkálja?)
 míg rájövünk, hogy nem körülöttünk
 forog a világ, s nem mi vagyunk
 a legfontosabbak, legnagyobbak,
 legokosabbak, legerősebbek. Megvárja,
 míg megértjük (megérteti valahogy
 velünk?), hogy van segítség, itt van Jézus
 Krisztus, munkálkodik a Szentlélek.
 S bár fáj a történetünk, nem esünk
 kétségbe semmi miatt.

Fáj ez a hosszúra nyúlt pandémia,
 a szomszédban dúló ám világot-
 fenyegető háború – ugyan mit is
 tehetnénk? Könyörülj rajtunk Urunk!
 Amit megtehetnénk, azt sem tesszük –
 iskolás gyermekeinket lövik szabadon
 vásárolható és használható fegyverekkel,
 miközben azon vitatkozunk, hogy mit
 lehetne tenni?

Bűnbánatra, megtérésre, megújulásra,
 ébredésre lenne szüksége országunknak;
 egyikre sem vagyunk képesek magunk-
 tól. A Szentlélek munka-területe ez.
 Főként erről szól ez a lapunk. Szeretettel
 ajánlom mindenkinek.

S remélem, hogy meg is érkezik, a
 postaládákba is. A posta is olyan terület,
 amire egyre kevesebb rálátásunk van.
 Magyarországi olvasóink 3 hónapot
 kaptak volna egyszerre, ha megérkezett
 volna időben az áprilisi szám – amire
 megvolt az esély, ám május vége felé sem
 érkezett még meg a csomag Budapestre.
 Megértésüket kérjük; keressük, de
 egyenlőre nem találjuk a megoldást.
 Áldott pünkösdi ünnepet kíván a szerk.

ŐSZRE HALASZTJUK A SZÖVETSÉGI KÖZGYŰLÉST

Sajnálattal osztjuk meg észak-
 amerikai magyar baptista testvére-
 inkkel, hogy az Egyesült Államok
 és Kanada között érvényben lévő
 határátkelési korlátozások miatt
 szeptember első hétvégéjére

2022. szeptember 2-5.

halasztjuk szövetségi
 közgyűlésünket, abban a
 reményben, hogy akkorra
 feloldozódnak a korlátozások.
 Részletesebb információval
 később jelentkezünk!

HITMÉLYÍTŐ KONFERENCIA RÁMÁBAN

Mivel a szövetségi közgyűlés
 őszre lett elhalasztva, július első
 hétvégéjén (2022. július 1-3.)
 hitmélyítő konferenciát tartunk a
 Ráma Táborban. Szeretettel hívjuk
 észak-amerikai magyar testvéreinket
 erre a tervezett eseményre.

Jelentkezni 2022. június 20-ig
 lehet Püskök Dániel lelkipásztornál

GYERMEK ÉS TINI TÁBOR RÁMÁBAN

Örömmel közöljük, hogy két év
 kimaradás után, július első hetében
 (2022. július 4-10.) ismét gyermek
 és tini tábort tartunk a Ráma Tábor-
 ban.

Szeretettel hívunk minden 7-14
 év közötti gyermeket, fiatalot. A tá-
 bor ára 350 kanadai dollárba kerül.
 A szövetségünk gyülekezeteihez
 tartozó gyermekeknek ebben az év-
 ben is pénzbeli támogatást nyújt az
 Észak-Amerikai Magyar Baptista
 Szövetség!

Jelentkezni 2022. június 20-ig le-
 het Püskök Dániel lelkipásztornál
pusokdaniel@yahoo.com
 tel: +1(647)678-4248

A torontói testvérek örömmel fo-
 gadnának önkéntes tanítókat és segí-
 tőket a gyermektáborozás lebonyolí-
 tásához.

Szeretettel kérjük utazni szándé-
 kozó testvéreinket, hogy idejében
 tájékozódjanak a határátlépéssel
 kapcsolatos rendelkezésekről.

A LÉLEK VEZETÉSE

folytatás az 1. oldalról

rázódulni, és porrá fogja zúzni őt. Soha senki sem ment még az igazi megtérés szobájába, amíg a Szentlélek nem vezette őt oda. Isten minden egyes gyermeke tudja, mit jelent feltekinteni Arra, akit átszegeztek, és sírni a bűn miatt. **A bűn feletti szent szomorúság éppolyan nélkülözhetetlen,** mint az engesztelő vérbe vetett hit. És ugyanaz a Lélek, aki békét nyújt nekünk a golgotán elvégzett áldozatba vetett hit által, kimunkálja bennünk a *szívbeli szomorúságot*, amiért megbántottuk az Urat.

Ha sohasem éreztél semmilyen komoly bánatot bűneid miatt, akkor bárcsak Isten elkezdene kegyelmes munkáját most a szívedben! Mert **a megtérés feltétlenül szükséges az isteni élethez.** „*Ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek!*” (Lk 13,3) A tékozló fiúnak kiáltania kell „*Atyám, vétektem!*” (Lk 15,18) A vámszedőnek mellét kell vernie és imádkoznia kell: „*Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek!*” (Lk 18,13)

Amikor egy ember Jézus felé fordul, akkor szükségszerűen háttal fordul a bűnnek. Amelyik hitet nem kíséri a megtérés, az hamis hit. Senki sem bízik addig Krisztusban, míg nem érzi át, hogy Szabadítóra van szüksége. És nem érezheti, hogy Szabadítóra van szüksége, csak ha roskadozik bűnei alatt.

2. Ugyanakkor elvezeti őket, hogy magukat kevésre tartsák és sokra tartsák Jézust, nagyra értékeljék Őt és sokat elmélkedjenek felőle.

Szeretett testvérem, elvezetett-e már a Lélek a kereszthez? Álltál-e már ott, és érezted-e, amint a teher leesik vállaidról, és belegurul a Megváltó sírjába? A keresztnél szabadulunk meg a bűntehertől! **Nincs más hatékony tisztulás a bűntől, csak a véres kereszten egyszer s mindenkorra felajánlott páratlan engesztelő áldozatba vetett hit által.** És akiket Isten Lelke oda elvezetett, azok mind Isten fiai.

Isten Lelke felmagasztalja a Megváltót; megölel a testet és a vért, a sírba temeti az ő-embert, és új életet ad az embernek a feltámadott Úrba vetett hit által, aki feltámadt a sírból, s felemeltetett a magasba. „*Ő engem dicsőít majd!*”, mondta Krisztus a Vigasztalóról; és valóban ez a Vigasztaló tiszte! Ha a Szentlélek nem magasztalta fel Jézust, és nem alázza még meg saját önbizalmadat, – ha nem éreztette meg veled, hogy Krisztus minden, amire csak szükség van, s hogy Benne mindent felülmúló Kincset találtál, – ha ez nem történt meg, akkor még nem végzett isteni változást a szívedben.

3. Miután a Lélek megdicsőíti Jézust, elevezet bennünket más igazságok megértésére is.

Mehetsz felső iskolába, és ülhetsz e kor legtudósabb *Gamálieljének* a lábainál, de sohasem ismerheted meg az igazságot szívedben úgy, amint az Jézusban van, hacsak a Szentlélek nem tanít meg téged. Csakis Isten Lelke képes az igazságot összeszőni a szívvel úgy, hogy az önmagunk részévé váljon, hogy azzal azonosuljunk úgy, hogy az immár bennünk van, és mi meg benne.

4. Isten gyermekeit nemcsak igazságra vezeti a Lélek, hanem szeretetre is. Elvezeti őket a szeretet melegének érzésére éppúgy, mint az igazság fényének látására.

Isten mentsen meg bennünket a Sátán azon sugallataitól, hogy csak azokat a lágy dolgokat szóljuk, melyek tetszenek az emberek füleinek. Aki enged az ilyen rábeszélésnek, árulójává lett az igazságnak és az emberek lelkének! Isten igaz embere fel kell, hogy szólaljon minden egyes gonosz és hamis út ellen. De egyúttal **erős szeretet dobog szívében Isten minden gyermeke iránt, bármilyen tévedésben és hibában lennének is.**

A sebész kése irgalmasan kegyetlen a fekély iránt, de nem a beteg iránti rosszakaratból, hanem őszinte vágyból, hogy segítsen rajta és használjon neki. Ilyen szeretetteljes hűséget kell nekünk is ápolnunk. A szeretet a szentek ismertetőjele. „*Mi tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életre, mert szeretjük a mi testvéreinket!*” (1Jn 3,14)

5. A Szentlélek az elveszettek iránti forró szeretetre vezet bennünket.

Krisztus szemei sírtak a bűnösök kárhozata felett. (Lk 19,41) Isten örizzen bennünket, hogy mi valamilyen más lelkülettel viszonyuljunk hozzájuk. *Aki nem szereti embertársát, akit lát, hogyan szeretheti Istent, akit nem lát?* (1Jn 4,20) Hát Isten, vajon elégedettséggel nézi emberi fajunk pusztulását? (Ez 18,23) Nemde úgy szeretete az embereket, hogy az Ő egyszülött Fiát adta értük? (Jn 3,16) Ő gyöngédségre, együttérzésre, szánalomra, könnyes erőfeszítésre vezet, hogy mindenképpen megtarthassunk némelyeket. (1Kor 8,22)

6. Isten Lelke szentségre vezeti Isten fiait. Ha kevésnek, másokat lenézők vagytok, tudjátok meg, hogy ez nem a Szentlélek munkája bennetek! Ha pénzsóvárgók vagytok, és világi nyereség után törekedtek, a Szentlélek sosem vezetett titeket erre!

De ha látom, hogy egy ember úgy él, ahogyan Krisztus élt, szeretetteljesen

és gyöngéden, félelem nélkül, bátran, becsületesen, mindenben arra törekszik, hogy jó lelkiismerete legyen Isten és emberek előtt, úgy méltán hiszem, hogy Isten Lelke vezette őt. „*A Lélek gyümölcse szeretet, öröm, békesség, hosszútűrés, szívesség, jóság, hűség, szelidség, mértékletesség: az ilyenek ellen nincs törvény.*” (Gal 5,22–23)

Úgy érzem köteles vagyok kimondani, hogy túl sok a **képmutatás** a hitvalló keresztyének között. Sokan viselik a keresztyén nevet, de semmi keresztyén tartalom nincs bennük. A hamis hívők leszállították a keresztyén jellem mércéjét, s a gyülekezetet annyira hasonlóvá tették a világhoz, hogy igen nehéz már megmondani, hol kezdődik az egyik, s hol végződik a másik. Hasztalan hangoztatjuk, hogy kifogástalan hitelvűek vagyunk; kifogástalan kell, hogy legyen az életünk is! Törekednünk kell mindenekfelett a szentségre. (Zsid 12,14)

7. A Szentlélek Isten gyermekeit elvezeti a létfontosságú kegyességre – a szenteket **imádkozásra** vezeti, ami éltető levegő lelkük számára; **az ige tudakozására.** Ő nyitja meg értelmüket annak befogadására; az **elmélkedésre,** és az igazság feletti gondolkodásra. **Elvezeti őket a Vele és Isten Fiával való közösségre;** a mennyei dicsőségbe, ahol Krisztus ül az Isten jobbán, és ahol szentjei vele együtt uralkodnak.

8. Isten Lelke Isten fiait hasznosságra vezeti. Valami tennivalója s feladata mindenkinek van. Legalább egy talentum minden egyes hívőnek adatott. S ha bennünk Isten Lelke lakozik, Ő *megmondja*, mi az, amit az Úr elvár tőlünk, s *megegyesít bennünket* annak megtételére. Sőt, *áldását és helyeslő pecsétjét* fogja adni rá, amikor elvégeztük.

Akik nem vesznek részt a Jézusért való fáradozásban, nem remélhetik, hogy végül Vele együtt részesedni fognak az Ő dicsőségében.

Ekként, anélkül, hogy túl mélyre merültem volna a tárgyban, egyszerű módon választ adtam e kérdésre, „*Hová vezeti Isten Lelke az Isten fiait?*”

folytatjuk

C. H. Spurgeon 1220. prédikációja

Angolról fordította: **Borzási Sándor**
Lektorálta: **dr. Pótor Imre**

Charles Haddon Spurgeon (1834-1892) baptista lelkipásztort nem véletlenül nevezik a prédikátorok fejedelmének. Igéihirdetéseit például itt olvashatjuk:

www.spurgeonem.org

Pünkösdi prédikációját lényegesen rövidítve közöljük. (szerk)

VEZETTETÉS

Néhány évtizede lehet, hogy elképzelhetetlennek számított, de ma már a legtöbb új autóban ott van a GPS-alapú navigációs rendszer. Mindenképpen nagy segítséget jelenthet ez az autósok számára, főleg, ha ismeretlen helyre kell eljutni. Sűrű forgalomban különösen jól jön a segítség, ám helyesen kell megadnunk a célállomást, és pontosan kell követnünk azt, amit mond és mutat, hogy célba érhessünk.

Lelki életünket illetően is nagy szükségünk van vezettetésre. A Szentírás nagyon részletesen tárja elénk azt, ahogyan Isten vezeti azokat, akik rábízák magukat az isteni vezettetésre. Vizsgáljunk most meg 5 igeszakaszt az isteni vezettetésről, illetve a Krisztusban hívó ember Szentlélek általi vezettetéséről.

1. „Taníts akaratom teljesítésére, mert te vagy Istenem! A te jó lelked vezéreljen az egyenes úton!” (Zsolt 143,10)

Az Istenben bízó ember Isten utáni vágyakozása és Istenre való hagyatkozása fogalmazódik meg a 143. zsoltárban. A zsoltáriró Dávidnak az imádságát mindannyian a magunkénak vallhatjuk, hiszen Istenben hívókként ott van a bensőnkben az őszinte vágy arra, hogy a mindenható Isten ismeresse meg velünk akarátát, mert szeretnénk teljesíteni azt. Mivel tapasztaljuk saját gyengeségünket és erőtlenségünket, tudjuk, hogy szükségünk van Isten útmutatására és vezetésére, akaratának a felismerését és cselekvését illetően.

2. „Utasításaid értelmessé tettek, ezért gyűlölök minden hamis ósvényt. Lábam előtt mécses a te igéd, ósvényem világossága.” (Zsolt 119,104-105)

Annyira szép ez a kép, amelyet a 119. zsoltárban olvasunk. A zsoltáriró számára Isten Igéje olyan, mint az éjszakai vándor lépteit megvilágító mécses. Eppen annyi fényt biztosít, hogy a sötétben botorkáló biztosan és biztonságosan megtegye a következő lépéseket. Lelki életünkben ilyen fontossága van a Szentírásnak, ha naponta készek vagyunk nyitott szívvel olvasni a benne található útmutatásokat. Ezt a gondolatot találjuk nagyon szépen

ÜNNEPSOROLÓ

Virágvasárnap: karrier csúcsa.
Nagypéntek: váltság elvégeztetett.
Húsvét: a remény feltámad újra.
Pünkösd után - más ember lehetek.

Szilágyi József

megfogalmazva a Baptista Hitvallásban is: „a teljes Írás – összefüggéseiben és a Szentlélek világosságában értelmezve – a keresztyén hitélet tévedhetetlen és kielégítő szabályozója, legfőbb tanácsadónk a mindennapi élet dolgaiban.”

3. „Még sok mindent kellene mondanom nektek, de most nem tudjátok elviselni: amikor azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra; mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek. Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek.” (Jn 16,12)

Az Úr Jézus világosan beszélt tanítványainak a Szentlélek munkájáról, amelyet a Krisztusban hívók érdekében végez. A Szentlélek, aki az igazságnak a Lelke, elvezeti a tanítványokat a teljes igazságra, vagyis biztosítja a helyes értékelését és megértését mindannak, amit Jézus Krisztus jelentett ki számunkra. Ezért a Szentlélek a Jézus által adott kijelentést folytatja olyan módon, hogy azt a kijelentést, amelyet az Atyától kaptunk egyszer és mindenkorra Krisztus által, azt időszerűvé és korszerűvé teszi számunkra.

4. „Azután átmentek Frígia és Galácia földjén, mivel a Szentlélek nem engedte nekik, hogy hirdessék az igét Ázsiában. Amikor Mízia felé mentek, Bitíniába próbáltak eljutni, de Jézus Lelke nem engedte őket. Erre Mízián áthaladva lementek Tróászba. Egy éjjel látomás jelent meg Pálnak: egy macedón férfi állt előtte, és ezekkel a szavakkal kérte őt: „Jöjj át Macedóniába, légy segítségünk!” A látomás után nyomban igyekeztünk elmenni Macedóniába, mert megértettük: oda hívott minket az Isten, hogy hirdessük nekik az evangéliumot.” (ApCsel 16,6-10)

Valljuk, hogy Isten a legvilágosabban Igéje által szól hozzánk. Adódhatnak azonban olyan alkalmak az életünkben, amikor az Úr álom által is szól, illetve az események és a külső körülmények által is vezet: jeleket ad, ajtókat zár be, másokat megnyit. Vezethet az Isten Lelke úgy is, hogy mutatja az utat: nem erre, hanem arra – valamerre máshová... Megdöbbentő azt olvasni, hogy a Szentlélek nem engedte Pál apostolnak és munkatársainak, hogy hirdessék az igét egy bizonyos térségben, azonban kiderül az igeszakaszból, hogy ez azért történt, mert Istennek egészen más volt a terve. Van úgy, hogy szolgálatunkat teljesen más területen vagy földrajzi térségben kell végezzük, mivel ez az Úr akarata. Ez főleg az igehirdetők számára fontos üzenet.

5. „Akiiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Mert nem a szolgaság

lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: „Abbá, Atya!” (Róm 8,14-15)

A Szentlélek általi vezettetés Isten gyermekeinek a kiváltsága. Nem csupán a különleges szolgálatra elhívott és megbízott szolgálattevők privilégiuma ez, hanem minden megváltott, Krisztusban hívó keresztyén kiváltsága. Megváltottakként nemcsak Krisztust követő tanítványok vagyunk, hanem a mennyei Atya gyermekei is. Isten gyermekeiként pedig részünk van a Szentlélek vezetésében. Olyan jó tudni azt, hogy a Szentlélek nem az Isten jogos haragjától való félelem állapotába akar visszavezetni bennünket, mint amikor a bűn rabszolgái voltunk, hanem a fiúság kiváltságos állapotába. Ezért nevezhetjük teljes bizalommal a mindenható Istent Atyánknak.

Horváth
Ferenc

MIÉRT ITT ÉLEK?

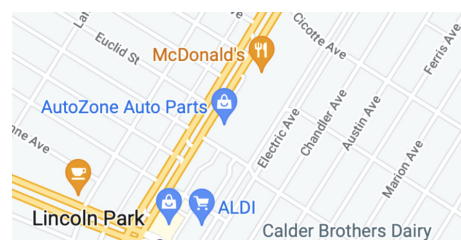
Öreg barátom, Hortobágyi Laci bácsi mondása volt: „Tagadom a véletleneket!” En is tagadom!

Tagadom azt is, hogy véletlenül születtem ebbe az országba, hogy véletlenül költöztem ide, ahol most lakunk! Valaki azt akarta, hogy itt éljek veletek, ahol ti is. Ezért újra és újra ezt a két kérdést teszem fel magamnak: **Miért itt kell élnem? Mi itt a dolgom?**

Ezért keresem és kutatom a lakóhelyünk múltját, az itt élők történelmét-történetét és egyediségét, a közös jelenünk sajátosságait, a jövőnk irányait és lehetőségeit. Ezért könyörgök minden reggel, hogy szeressem ezt a helyet és az itt élőket, hogy így meglássam, mi az, amit egyedül én tehetek meg. Ezért várom nagyon a mindennapi találkozásokat.

Bárcsak mindig látnátok rajtam, hogy miért élek itt!

Háló Gyula

„Az ÚR é a föld s annak teljessége.” (Zsolt 24,1) Melbourne, Budapest, Pestszentimre, Lincoln Park stb.

ÁHÍTAT

Utasításaid értelmessé tettek, ezért gyűlölök minden hamis ösvényt. Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága. Zsolt 119, 104-105

Ha hálások is vagyunk az egyéni és közösségi életünket szabályozó törvényekért, azok fontosságát elismerve és szerepüket értékelve sem hallom, hogy úgy lelkesednénk értük, sőt szeretnénk azokat, mint ahogyan a zsoltár írója énekel itt az Isten törvényéről. Törvény, parancsolat, ige, rendelkezések és utasítások, intelmek, döntések és ígéretetek – ezek mind Isten beszéde a számára; Isten és ember különös kapcsolatára utalnak. A „szövetségben” élők jussa, hogy az Úr szándékát követve élhetnek, Aki törvényével támogatja őket ebben. Isten beszédének engedelmeskedve boldogulunk, akaratát követve járunk jól. Élni tanít minket, hogy el ne vesszünk a lét útvesztőiben.

Ez a formailag is rendet tükröző költemény (minden 8 „versszaknyi” strófája a héber ábécé következő betűjével kezdődik) tehát a **Törvény hasznát** dicséri. Az idézett mondatokat két szakasz határára találjuk. Nem csak a kezdősorok betűi mások, de érzékeliük a tartalmi változást is. A 97-104. szakaszban érzelmeinek a skáláján énekelt arról, hogy mennyire szereti Istene törvényét, illetve gyűlöl „minden hamis ösvényt.” A ragaszkodását bizonyította és megindokolta, sőt érzékeltette is velünk („Milyen édesek ínyemnek ígéreteid! Édesebbek, mint számnak a méz” – 103.v.). Az így szeretett Törvény most további elhatározásra sarkallja: „Esküszöm és fogadom, hogy megtartom igazságos döntéseidet” (106.v.) – mondja majd.

Isten igéje oszlatja a sötétséget, és az életet örömmel tölti meg (a világosság-nak fontos konnotációja ez a Szentírásban). „Lábam előtt mécses a te igéd” – személyesen és esetenként megtapasztalt segítség az élet veszélyei közt haladónak („Életem folyton veszélyben van...” – 109.v.). „A te igéd ösvényem világossága” – áldott az Isten szavának engedelmes ember.

A reformátorok írásaiban (de elsősorban Luther vitáirában, amint a humanista Rotterdami Erasmusz nézeteit bírálja) az ige érthetőségére, áttekinthetőségére utaló jelző a Biblia „perspikuitása.” Míg Erasmusz jártassága a klasszikusokban kételkedést is szító szabadosságra nyitott ajtót egyeseknek, a Biblia éltető üzenete érthető minden Isten akaratát kereső ember számára – vallották a reformátorok. A 119. zsoltár erről szól. Itt konkrét példát is látunk arra, ahogyan ezt megélhetjük mind.

Az édes ízű ige, illetve a gyűlölni való hamisság (103-104.v.), ezek az érzetek olyan miheztartásra nevelik a hívőt az igével való kapcsolatában, hogy szabadon meghozott döntését felajánlja a Törvényadónak. Mire? A taníthatóságra. „Önként vállalt fogadalmaimat fogadd kegyesen, Uram, és taníts engem döntéseidre!” (108.v.). Az engedelmisségben megkóstolt ige jó ízének, illetve a rossz iránt kialakult iszonyatnak következménye a Szentlélek segítségéből ez a „jelentkezés” a tanítványságra.

„Jézusról még hadd tanuljak, / Akaratát gyakoroljam; / Legyen tanítóm Szentlellek, / Jézust jobban, hadd szeressem!”

Többet Jézussal időzni, / Beszédében elmélyedni; / Hangját hallani gyakrabban, / Megérteni Őt mindjobban.” (Hymnal 261:2-3)

Adjunk hálát az életünket megvilágosító igéért!

Novák József

Az IGÉT hirdesd! - 2Tim 4,2-4

„Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszik a fülük, és az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mesékhez odafordulnak.” (2Tim 4,3-4)

Általában úgy szoktam erre az igére gondolni, mint egy olyan „jövendölésre”, ami ma, a szemeink előtt teljesedik. Mindannyian tapasztaljuk a hallgatók kívánságát leső és kielégítő hamis tanítók számának növekedését; viszik a fülük, mondákra-mesékre-csodákra éhes hallgatók szaporodását a mega-gyülekezetekben vagy a videós csatornákon.

A Lélek azonban most arra figyelmeztetett, hogy ez a „lesz idő” nem valami távoli jövőre utal. Pál ezt fiatal munkatársának írta. Hirdesd az Igét, Timóteus; az Igét hirdesd, akkor is, ha más várnának tőled a hallgatóid Efézusban, vagy bármelyik gyülekezetben! Ha viszik a fülük, vagy ha nem a bűneikről, hanem a kiválóságokról, ha nem a Golgotáról-szenvedésről, hanem győzelmekről, sikerekről, gyógyulásról kívánnának inkább hallani, te akkor is maradj „józan mindenben, szenvedj, végezd az evangélista munkáját, szolgálatodat teljesen betöltsd!” Vagyis **ne amit kívánnak, hanem amire szükségük van, azt add eléjük!**

Az emberek akkor is olyanok voltak, mint manapság. A keresztről való beszéd bolondság volt régen is, ma is. Bizonyára ezért látta Pál szükségesnek, hogy Timóteus figyelmét felhívja arra, hogy ne engedjen az ilyen jellegű elvárásoknak.

A másik, amire figyelmeztetett a Lélek, hogy itt nem is a hamis tanítókról, sikerevangéliumot hirdető, pozitív gondolkodást, önmegbecsülést, feel-good szemléletet, önmegvalósítást hangoztató, gyógyítgató teleevangélistákról ír az apostol. Pedig én leginkább ezekre szoktam gondolni. Hanem a hallgatókról, a viszik a fülük, saját kívánságaiknak élő emberekről ír. Akik **nem megtérni, hanem szórakozni akarnak** – még a templomban is. Ők azok, akik „saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat.” Tulajdonképpen ők, vagyis a hallgatók termelik ki a hamis tanítókat, nagyokat-mondókat, ígéretőket, prófétálgatókat. **Ha nem lobogna egyre nagyobb lánggal ez a „vágy” a vallásoskodó emberek egyre nagyobb hányadában, nem lenne akkor ilyen nagy választéka a Krisztus evangéliumát lejárató hamis tanításoknak.**

Nem lenne szükség Benni Hinnekre, ha beérnénk az „Elég néked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér a célhoz.” válasszal, amit Pál kapott, miután háromszor is imádkozott a gyógyulásáért (2Kor 12,9).

Nem lenne szükség Joel Osteenekre - akik a saját, emberi képességünket pum-pálják nagyra: megteheted, ha akard; csak rajtad áll -, ha komolyan vennénk az Ige tanításait, például azt, hogy „ná-lam nélkül semmit sem cselekedhetek”, vagy „mindenre van erőm a Krisztusban.”

Nem lenne szükség a sikerevangéliumra és haszonleső tanítóira, ha igazat adnánk az Igének: „Jobb a kevés az ÚR félelmével, mint a sok kincs, ha nyugtalanság jár vele.” Péld 15,16. Vagy: „Bolond, még az éjjel elkéri tőled a lelkedet, kié lesz akkor mindaz, amit felhalmoztál?” Lk 12,20

Ha nem elég nekünk Krisztus evangéliuma, akkor magunk termeljük ki a hamis tanítókat, és visszükk kísértésbe a fiatal Timóteusokat. A baj nem is annyira a hamis tanítókkal van - ők csak jó érzékkel rendelkező üzletemberek, hanem az őket „kitermelő” viszik a fülük vallásos emberekkel.

Hála Istennek a Timóteusokért, a páli figyelmeztetést megfogadó, a Szentlélek vezetésének engedelmeskedő igehirdetőkért. Ne kísértésbe vigyük őket önző, magunk körül forgó kívánságainkkal, hanem inkább **imádkozunk értük, hogy hűségesek maradjanak az Igéhez – a mi javunkat szolgálva ezzel!**

Herjeczki Géza

Történelmi megemlékezés Kolozsváron és Magyarlónán

A magyar baptisták összevont *Történelmi Bizottság* tagjai három év után újra személyesen találkozhattak. A járvány idején csak online tudtak meg tartani a gyűléseket. Áldás volt végre szemtől-szembe látni, hallani egymást, jó légkörű, lelki közösségekben lenni, és arra emlékezni, hogy *Bethlen Gábor* fejedelem 400 évvel ezelőtt adott kiváltságlevelet az alvincre telepített *anabaptistáknak*. A felekezet elismerését is jelentő határozatot az azt megszavazó rendi országgyűlésnek helyet adó *kolozsvári Szent Mihály székesegyházban* hirdették ki 1622. június 4-én. Ünnepi tanácskozásunkat, amelyre 2022. május 9-10-én került sor, ezért tartottuk éppen *Kolozsváron*, a helyi *Magyar Baptista Gyülekezet* imaházában.

kipásztor, a Baptista Teológiai Akadémia rektora, Budapest).

A Történelmi Bizottság tagjai másnap, 10-én részt vettek az erdélyi lelkipásztorok ünnepi közgyűlésén, a Kolozsvárral szomszédos *Magyarlónán*. *Papp János*, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke hirdette Isten ígését. Ezt követően *dr. Mészáros Kálmán* tartott történelmi megemlékezést a Kárpát-medence népei között hirdetett baptista tanítás 500 éves évfordulója, az anabaptista vallásfelekezet 400 évvel ezelőtti törvényes elismerése és védelme, valamint a 175 évvel ezelőtt elindult újkori baptista mozgalom eseményeire emlékeztető jubileumi esztendő történelmi jelentőségéről.

tól Erdélyben munkálkodó *Rottmayer János* gyülekezetalapító baptista misszionárius egykori bibliaraktárának meglátogatása. Sokáig nem volt ismert, hogy ez az épület ma is megtalálható Kolozsvár belvárosában. A Történelmi Bizottság tagjai a fennmaradt feljegyzések és archív fényképfelvételek alapján beazonosították ezt a *Skót Misszió* által vásárolt és évtizedeken át fenntartott, valamikor *Biblia raktár – Biebel Niederlage* külső felirattal rendelkező épületet. Mint ahogy erre fény derült, a hajdani misszióközpont a Mátyás király szülőháza mögötti utcában, a hajdani *Kárpát utca 18.* szám alatt található.

Ez az épület volt 1866-1901 között *Rottmayer János* munkásságának központja. Innen került ki sokezer magyar, német és a későbbiekben román nyelvű

A magyar baptisták történelmi bizottsága összevont ünnepi találkozója a Kolozsvári Magyar Baptista Gyülekezet templomában

Az erdélyi magyar baptista lelkipásztorok jubileumi találkozója a Magyarlónai Baptista Gyülekezet imaházában

A tanácskozás során a Kárpát-medence országrészeit képviselő magyar baptista történészek áttekintették és ismertették kutatásaik és publikációik eredményeit, valamint a jubileumi esztendővel kapcsolatos terveiket. Jelen volt: *Erdélyi Sándor* (a Bibliacentrum vezetője, Pozsony), *Nagy Tibor* (a vajdasági Bibliamúzeum vezetője, Csantavér), *Kiss Lehel* (az erdélyi Történelmi Bizottság elnöke, Szamosújvár), *Kelemen Sándor Tomi* (az erdélyi Baptista Levéltár vezetője, Szalárd), *dr. Borzási Pál* (a BTA teológiai tanára, az erdélyi baptisták főtitkára, Szilágypercse), *Kiss Zoltán* (a Kornya-örökség gondozója, Bihardíszeg), *dr. Borzási István* (a Nagyváradai Emanuel Egyetem tanára, Krasznai), *Duszka József* (korábbi BTA teológiai hallgató, bibliaterjesztő misszionárius, Budapest), valamint *dr. Mészáros Kálmán* (egyház-történész-lel-

A lelkipásztori találkozót követően visszatértünk Kolozsvárra, ahol a „két-ágú” református templom kertjében *Papp János* és *dr. Borzási Pál* a magyar baptisták nevében elhelyezte a megemlékezés és a hála koszorúját *Bethlen Gábor* szobránál, majd ellátogattunk a város főterén álló székesegyházhoz.

Útközben megnéztük *Dávid Ferenc*, Erdély reformátorának emlékművét is. *Dávid Ferenc* 1570-ben magyarra fordította a *Könyvecske az igaz keresztyéni keresztség* című, 140 oldalas anabaptista hitvédelmi teológiai művet, majd *Heltai Gáspár* kolozsvári nyomdájában kinyomtatva Erdély-szerte terjesztette azt. Emiatt tartóztatták le, és ítélték életfogytiglani halálra Déva várbörtönében.

Emlékezetes és fontos mozzanata volt az együttlétnék a Hamburgból Magyarországra 1846-ban hazatérő, majd 1866-

Biblia és evangéliumi kiadvány egész Erdély területére. Csoda, hogy az épület ma is áll, és eredeti funkcióját megőrizve napjainkban is különböző nyelvű Bibliákat és más evangéliumi könyveket árusítanak benne. A bizottság terve, hogy ha lehetséges lesz, egy emléktáblát helyez majd el az épület falán.

Emlékezni, és másokat is arra emlékeztetni, miképpen munkálkodott Isten a történelem során, és miként használta szolgáit az Ő országa építésében, része elhívásunknak, a Biblia által ránk rótt, áldott kötelesség. Az Úr segítsen továbbra is mindannyiunkat ennek teljesítésében – hitünk növekedésére, az Ő dicsőségére!

Dr. Mészáros Kálmán,
a Baptista Teológiai Akadémia rektora,
az MBE Történelmi Bizottság elnöke

35. éves a Chicagói Magyar Baptista Gyülekezet

Május elsején ünnepi istentisztelet keretében tekintettünk vissza gyülekezetünk fennállásának a 35. évére.

Kulcsár Sándor diakónus testvér imára buzdító gondolatai hangolták rá a gyülekezetet a hálaadásra mindazért, amit Isten cselekedett közöttünk az elmúlt évtizedekben.

Az imaperceket gyermek bemutatás követte. **Fodor István és Emőke harmadik gyermekére kértünk áldást Istentől. István Levente** nagy nyugalommal fogadta az igei biztatást és az áldásmondást.

A nagypapa Márk 10:13-16 igéivel bátorította a szülőket. Őt követte a nagymama egy szép verssel ami után átadott a családfőnek egy ajándékot.

A gyermekbemutatás és a jubileumi megemlékezés közötti átmenetet **Fodor István**, gyülekezetünk volt elöljárójának az igei köszöntése képezte. Jelenések 7:9-17. alapján bátorította az ünneplő közösséget. Néhány gondolat a köszöntésből: „Igazi közösséget csak Jézus Krisztus köré gyűlve alkothatunk. Az a szeretetkapcsolat amely a Szentháromságban öröktől fogva létezik, Krisztusban kiáradt erre a világra és Isten az ő nagy kegyelméből behív ebbe a szeretetközösségbe. Akik hittek és megmosták ruháikat a Bárány vérében, gyülekezetet alkotnak. Legyen a mi gyülekezetünk is egy ilyen szeretetközösség Istennel és egymással.”

Felolvasásra került a *gyülekezet krónikájának* egy rövidített változata. Amíg Lukács testvér a felolvasást tartotta, a háttérben a gyülekezet 35. évét bemutató slideshow volt kivetítve egy csendes háttérzene kíséretével.

Vágyom melletted élni Jézus – kezdetű ének csendült fel **Kulcsár Magda és Bálint Boriska** előadásában.

Lukács testvér felolvasott néhány köszöntő levelet.

Szabó István diakónus testvér, a gyülekezet alapítója és évtizedeken át vezetője köszöntötte az ünneplő közösséget különösen is bátorítva a fiataljainkat, hogy vigyék tovább a szent munkát. **Bogdán Zoltán** testvér Louisville-ből, **Szabó József és Erika** New-Yorkból valamint **Szabó Gyula** Németországból köszöntöttek bennünket, hálaadással emlékezve az itt töltött időre és kívánva áldást a gyülekezet jelenére és jövőjére.

Ezt követően a vendégeink köszöntéseit hallgattuk meg.

Dr. Páva Zsolt konzul a chicagói főkonzulátus nevében szolt az ünneplő gyülekezethez méltatva a testvériség erőfeszítéseit, amellyel közösséget alkottak és tartottak fenn a bibliai értékek mentén harmincöt éven át. Kitartásra bátorította a gyülekezetet megjegyezve azt, hogy egy olyan kultúrában kell ezt tennünk, amely folyamatosan megkérdőjelezi sőt támadja a család intézményét és a keresztyén értékeket. A gyülekezet további működéséhez sok sikert kívánt konzul úr.

Demeter András testvér a chicagói Kultúr tanács nevében mondott köszöntést. Emlékeztetett bennünket a gyülekezet vezérigéjére: Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz! Zsidók 13: 8. Jézus Krisztus változatlan szeretete és hűsége kísérje a gyülekezetet a jövőben is!

Boda Edit református lelkész nő a chicagói Szabad Magyar Református Egyház nevében kívánt jót a gyülekezetünknek hangsúlyozva a közösség fontosságát. Azért vagyunk, hogy másokért munkálkodjunk, és ez nem sikerülhet csupán emberi erővel. Rászorulunk Isten kegyelmére. Keltsük fel másokban azt a vágyat, hogy személyesen talál-

kozzanak a feltámadt Krisztussal.

Kulcsár Sándor diakónus, gyülekezet-vezető testvér a chicagói gyülekezethez kötődő személyes emlékeit idézte fel. Erőteljesen átélte milyen érzés amikor egy cél érdekében Isten népe összefog és valami szépet és értékeset létrehoz. Ilyen élmény volt az imaház felújítási munka, az ifjúsági találkozók, a bemerítések, a karácsonyi koncertek és a gyülekezet sok más szolgálata is. A Filippi 4: 6-8 szavaival zárta Kulcsár testvér a köszöntését.

Kulcsár Magda, Bálint Boriska és Deák Jozi ének triója következett. Ő mily szép Istennek hajléka, kezdetű ének csendült fel sokak örömeire.

Lukács János lelképásztor az 1Sámuel 7: 12 mondatát idézte: *Sámuel pedig fogott egy követ, felállította Micpá és Sén között, és elnevezte Eben-Háézernek, mert ezt mondta: Az Úr segített el bennünket egészen idáig!*

Mi is ezt valljuk 35 év után. Az Úr segített el bennünket egészen idáig. Amellett, hogy elismerjük az emberi erőfeszítést, az odaadó szolgálatot és áldozatot, mégis azt mondjuk, hogy mindenért Istené a dicsőség!

Hálaadó imát **Demeter András** testvér mondott. Befejezésül elénekeltük - Az Úr irgalma végtelen, kezdetű éneket.

Az istentisztelet után szeretetvendégségre hívtuk a résztvevőket. Még sokáig együtt voltunk és gyakoroltuk a testvéri közösséget sütemény, gyümölcs, kávé mellett.

Szép és méltó jubileumi ünnepséget adott nekünk az Úr. Hála és dicsőség térjen az Ő nevére!

Lukács János

PATTON'S Prayer Letter

Baptismal Celebration

Without question the biggest event of the past month was the baptismal service we held on May 8th. What a joy it was to see eight young adults profess their faith and follow the Lord in believers' baptism. We rented the large auditorium which is located directly above the coffee shop where we usually hold our services. It not only has a built-in baptismal tank but also a much larger seating capacity. We didn't get an exact count, but I would estimate that we had 150-180 in attendance.

Almost all the young people baptized were from unchurched families, so we had many unbelievers in attendance.

Our guest speaker was *Pastor Samuel Mike* who has a real gift for evangelism. He gave a clear presentation of the Gospel, and several people lifted their hands asking for prayer for salvation. It was also a joy to hear the testimonies of those who were baptized. Every story was unique, and I am always amazed to see how God works to bring people to Himself! We closed out the service with a great time of food and fellowship.

This was by far the biggest event we have had since our grand opening more than two years ago. It was a huge encouragement to our people to see the fruits of their labors. I am also curious to see what new fruit we will see as a result of this service. I am praying that many of these visitors will return and that the Gospel seeds planted would bear fruit in the future.

Prayer Requests:

1. On May 22nd and May 29th we will be holding *membership classes* for people interested in church membership. Several families have already registered, and we are looking forward to seeing who all will come. We continue to pray for 25 new members in 2022.

2. *Pentecost Monday* (June 6th) is a national holiday in Hungary. We are planning a cookout and picnic that day. We will be encouraging our people to bring visitors as well to give them a chance to connect with our church. Please pray for a great time of fellowship and relationship building.

3. We have had 20 children register thus far for our summer *English day camp*. Most of these are from the public school where *Charin* teaches. We are praying for 40 children - primarily from unchurched families. Please pray with us to this end!

Thanks so much for standing with us in your prayers and support!

Marc and Charin Patton

Faith— Not Emotion

We walk by faith, not by sight. 2Cor 5:7

For a while, we are fully aware of God's concern for us. But then, when God begins to use us in His work, we begin to take on a pitiful look and talk only of our trials and difficulties. And all the while God is trying to make us do our work as hidden people who are not in the spotlight. None of us would be hidden spiritually if we could help it. Can we do our work when it seems that God has sealed up heaven? Some of us always want to be brightly illuminated saints with golden halos and with the continual glow of inspiration, and to have other saints of God dealing with us all the time. A self-assured saint is of no value to God. He is abnormal, unfit for daily life, and completely unlike God. We are here, not as immature angels, but as men and women, to do the work of this world. And we are to do it with an infinitely greater power to withstand the struggle because we have been born from above.

If we continually try to bring back those exceptional moments of inspiration, it is a sign that it is not God we want. We are becoming obsessed with the moments when God did come and speak with us, and we are insisting that He do it again. But what God wants us to do is to "walk by faith." How many of us have set ourselves aside as if to say, "I cannot do anything else until God appears to me"? He will never do it. We will have to get up on our own, without any inspiration and without any sudden touch from God. Then comes our surprise and we find ourselves exclaiming, "Why, He was there all the time, and I never knew it!" Never live for those exceptional moments— they are surprises. God will give us His touches of inspiration only when He sees that we are not in danger of being led away by them. We must never consider our moments of inspiration as the standard way of life— our work is our standard.

O. Chambers: *My Utmost for His Highest*

"GOD'S GRACE CANNOT BE FAITHFULLY PREACHED TO UNBELIEVERS UNTIL THE LAW IS PREACHED AND MAN'S CORRUPT NATURE IS EXPOSED. IT IS IMPOSSIBLE FOR A PERSON TO FULLY REALIZE HIS NEED FOR GOD'S GRACE UNTIL HE SEES HOW TERRIBLY HE HAS FAILED THE STANDARDS OF GOD'S LAW."
~ JOHN MACARTHUR

My wife and I, as well as our four children, are thankful to be able to live and serve here in *Debrecen*. We work in partnership with *Hungarian Baptist Union* and the *Debrecen Szappanos Street Baptist Church*.

When the war between Russian and Ukraine started, we were ready to help. Psalm 27:5 says, *"For in the day of trouble he will keep me safe in his dwelling; he will hide me in the shelter of his sacred tent and set me high upon a rock."*

This is the prayer of many of the refugees currently fleeing their homes and land. Yet in the midst of it, we are seeing the hope of Christ in awesome ways. We have been able to offer temporary shelter to over 20 *Ukrainian refugees*, whom we like to call our guests. One of the families traveled through the night in a Chrysler minivan that somehow managed to hold eight people. We couldn't believe they could all fit! The vehicle was leaking a liquid from under the engine. The following morning we took it to the local service shop and found that the manager of the shop was incredibly helpful. Unfortunately, they didn't have the parts needed to make the repair. The father of the family was not discouraged because they had prayed together and knew that God was with them. They had driven through Ukraine on prayer and coffee. He also shared how he had used cooking oil for power steering fluid. We were in awe of God's goodness as he told us.

The hardest part of the conversation came later when we discovered that they were actually a family of nine. As they were crossing the border, they were told that their 18 year old son was not allowed to leave Ukraine. We all cried when we heard this. Ukrainian men between the ages of 18 and 60 are not generally allowed to leave. Yet, the family was quick to say that they were at peace because their son was with good friends. They believed without a doubt that God would take care of him. This is the kind of hope only Jesus can bring. We marvel at this kind of faith and the courage it takes to be a refugee.

Most of our guests have only needed one or two nights lodging as they traveled through *Debrecen* to places such as *Germany* or *Poland* where they have friends or relatives. There was one family, however, that stayed with us for almost three weeks. The children had tested positive for COVID were not allowed to stay in the shelter with the other Ukrainian families. Therefore, we offered our home as a place to quarantine and recover.

When they arrived, the mother and 5-year-old daughter and 18-month-old son were exhausted. For a few days, they didn't eat well or try to speak with us much. We are thankful that the children began to warm up to our pets. Our Siberian Husky soon became the highlight of their stay. They played with him, dressed him in superhero clothing, and shared food with him. We are sure that our dog also enjoyed the special treatment. In the time that the family stayed with us, we were able to help them find shoes, clothing, a stroller, car seats, and even contact lenses. It was a joy to help in these very simple ways.

The first few families that stayed with us in our home

The greatest joy for us was seeing how God was at work in their lives. The family attended church with us when they recovered. On the last Sunday they were with us, there was a Ukrainian missionary in attendance. This missionary was delighted to connect with our Ukrainian guests. That day in church the children had learned about Jonah and the big fish. The little girl painted a picture and asked if the missionary could take it to her father who was still in Ukraine. There were no promises made, but the missionary said that she would try to find him. You can hardly imagine how joyfully surprised we were to receive a photo of the father holding this treasured painting that he had received from his daughter. We believe that only God could have made that happen just to show how much He loves us and that He cares about the hardships we face.

This family has now returned to Ukraine. We pray and believe that God will keep them safe. We are grateful to be able to make a small difference in the lives of a few people because of the generous support of so many. As *International Ministries Global Servants*, we are an extension of your ministry and mission all over the world. Thank you for sharing the hope of Christ through us here in Hungary.

Yours in Christ,

Jon and Amanda Good

Adatik vagy elvétetik?

Mert akinek van, annak adatik és bővelkedik, akinek pedig nincs, attól még az is elvétetik, amije van. Máté 13, 12.

Ha elolvastad a Máté 13:1-23 igeszakaszt és kérdések támadnak benned, az egyik kikerülhetetlen kérdés, hogy mit jelent Jézusnak ez az állítása: *Akinek van, annak adatik, akinek pedig nincs, attól még az is elvétetik, amije van.*

A tanítványoknak megadott, hogy értsék, ismerjék Isten országának a titkait. Miért éppen nekik adatott meg? A legkézenfekvőbb válasz erre az, hogy a tanítványok vállalták az Úr Jézussal való életközösséget, a tanítványi létet. Az Úr Jézus által ismerhették meg Isten országát.

A tanítványi közösségben kitartva, egyre több adatik, mert állandó kapcsolatban vagy a forrással.

Azok, akik csak alkalmanként voltak Jézus hallgatói, de nem követték, végül még az a kevés is elvétetett tőlük, amit egy-egy tóparti tanításból kaphattak.

Nem így van ez velünk is? Mennél elmélyültebb a Krisztussal való közösséged, annál többet kapsz az igeolvasásból, az igehallgatásból, a szolgálatokból amelyeket vagy te végzel mások felé, vagy mások tefeléd. Minden tekintetben gazdagodsz: ismeretben, bölcsességben, lelki békességben, szeretetben.

Ha megadatott neked valami Istentől, legyen az tehetség, képességek, lehetőségek, akár Lelki ajándékok is... de elhanyagolod, nem használod, végül elvétetik és maradsz a semmivel.

Légy tanítványa az Úr Jézusnak, ne csak alkalmi hallgatója!

Lukács János

ESZKÖZÜL A TEREMTŐ KEZÉBEN

4.

CSEREPKA JÁNOS életéből

/ Petrik Karoly

Eljuttatni az evangéliumot minden lélekhez!

Az 1965-ös év, a missziómunka nagy éve Bolíviában. *Eljuttatni az evangéliumot minden lélekhez!* – volt a jelszó. A protestáns gyülekezetek imádságos szívvel fogtak össze az ország evangelizálása érdekében. A tervezett kórházépítést a kanadai országos konferencia elnapolta bizonytalan időre. Jánosékat kicsit lesújtotta ez a döntés, de szívesen vettek részt az országos munkában.

Az „Önkéntes-Jóakarát” nevű csapatban orvosként egy fogorvossal, egy segítő misszionárius társukkal, először *Chaparán* dolgoztak. Négy munkanap alatt kétszázötven betegvizsgálat, százötven védőoltás (asszisztens nélkül), palma tetejű bambusz építményben, amit időnként erősen vert a zuhogó trópusi eső.

Látva a nagy szükséget, a rá jellemző határozottsággal állt János elé:

– *Édesapa, a mi helyünk itt van!*

Július második felében *Santa Cruz*, a trópusi főváros és környéki őserdeiben települt, különböző nemzetiségű kolóniákat látogattak meg. 2500 km-t autóztak bolíviai utakon. A legképzettebb út is folyami kövekkel, kavicsokkal kirakott. Nagyon fárasztó rajta közlekedni, kimerítő volt a munka is, de annak öröme mindent pótol.

Ezután Bolívia északnyugati őserdeibe indultak. Mivel utak egyáltalán nincsenek az Amazonas felső gyűjtőterületén, csak vízen és levegőben lehet közlekedni. *Cochabambából* két órás út kis repülőgéppel, az északi városkába *Riberaltára*. Az itt dolgozó misszionáriusok várták őket. Rövid pihenő és eszmecsere után, az itteni törzsek között dolgozó, bibliafordító misszió kis, egymotoros gépével indultak tovább. Csak a legszükségesebbek fértek a gépbe: Bibliák, traktátusok, függőágy, élelemből is csak kevés.

János így ír erről: „Néhány perc múlva az őserdő, és nagy folyók, tavak fölött lebegett velünk a kis gép. Alattunk a dzsungel ezer titkával, buja zöld ősvadonjával, különös állatvilágával. Ugyancsak itt található, nagy fáradságos munka árán az »Isten barna aranya.« Ők még vadon törzsekben, kőkorszaki körülmények között élő, őslakos indiánok. Hatalmas kiterjedésű az őserdő, csak egy-egy folyó kanyargós csíkja töri meg az egyhangúságot. Közel két órája vagyunk a levegőben,

amikor a nagy folyó partján egy kis telepet pillantunk meg, mellette keskeny leszállópálya. Néhány napja van csak itt az új misszionárius, az ő irányításával készült a leszálló. Most teszteljük, próbarepülés már volt, de terhelt géppel ez az első megmértetés. Hála az Urnak sikerrel landoltunk.

A telep apraja-nagyja nagy rivalgással fogadja érkezésünket. A testvér is sírva ölel át valamennyiünket, megható valóban ilyen helyen a találkozás. A telep neve *Sena*, gumi és brazil dió-gyűjtő őslakók élnek itt, apró,

pálmaterős kunyhóikban. Nagyon sok a beteg, anémiás (vérszegény), viaszsárga arcú, felpuffadt hasú, a belférgektől aszott testű ember. Nagyon egyoldalú a táplálkozásuk, rizsen és trópusi krumplifélén élnek. Vacsora után egy raktárhelyiségben összejövetelt tartunk. Első ilyen összejövetel, ahol 45-en voltunk együtt. Ösztönösen nevetgélnek, de utóbb, énekelni is hajlandók, majd az Igére is figyelnek. *Jézus az egyetlen út a mennybe!* – hangzik a felhívás. Az alkalom végén négyen sírva borulnak le, hogy ők ezt az utat választják. Nagy volt az örömünk, hogy a mag jó földbe is hullott.

Harmadik nap reggel, korán átmentünk *Szent-Kereszt* nevű másik telepre, ahol körülbelül hetvenen élnek. Margitkával és az új misszionáriussal három órát gyalogolva értük el őket. Már vártak bennünket, itt is szinte mindenki trópusi beteg. Margitkának bőven volt munkája, mi beszélgettünk a várakozókkal Isten szeretetéről. Vízit után megvendégelték teknősbéka pörkölttel. Öszvéreket nyergeltek, azon jöttünk vissza. Az őserdő füllesztően párás-meleg volt.

A következő nap Margitka, a fogász doktor, és egyik misszionárius még mélyebbre repültek az őserdőbe három napra. Csónakon két-három kisebb telepet is felkerestek, áldott alkalmak voltak, sok Igére szomjas lelket találtak. Tiszteletükre bögőmajmot főztek meg ebédre, és én kárpótlásként, hogy nem

mehettem velük, egy vadmacska bőrt kaptam ajándékba. Missziós társammal *Senán* maradtunk, és napközben gyalultuk a leszálló pályát pilóta testvérünk tanácsa szerint. Ezekre a telepekre az első karácsony után, 1965-ben érkezett el az Evangélium.

Pilótánk egy mosolygós, szeretettől sugárzó arcú – *Moody* iskolából kikerült –, huszonhat éves fiatalember, lángoló lelkű bizonyágtevője az Urnak. Ők naponta járják ezt az őserdő feletti légi utat. Az itt dolgozó misszionáriusokat látják el élelemmel, gyógyszerrel, és a szükséges dolgokkal. Búcsút vettünk a néhány nap alatt annyira szívünkhöz nőtt egyszerű emberektől. Mintha a gép is könnyebben repített volna visszafelé, terheinket leraktuk: gyógyszert a sebre, Igét a szívbe. Fáradtan, de a lelki frissesség boldogító örömevel tértünk vissza *Riberaltára*. Onnan újból kétórás repülés után érkezünk meg szeretteinkhez *Cochabambába*. Áldott legyen az Úr a nyitott kapukért, a szolgálat kegyelmének lehetőségért!”

Részlet a *Cserepka János* misszionárius életéről szóló új könyvből. 125-128. oldal.

A könyv megrendelhető *Cserepka Barnánál*. Egy korábbi leveléből:

”A könyv bevételével – a szerzővel egyetértésben – külmisziós célt, egy bolíviai missziót szeretnénk támogatni.

A szüleim életéről készült könyv olvasása során ráébredtem arra, hogy életük a mai napig hatalmas példa, és mindig meghatározó hatással lesz az életemre. Erzem Isten elhívását a szívemben, hogy azok felé a bolíviai missziók felé szolgáljak, amelyekben a szüleim is munkálkodtak. Az eddig elvégzett szolgálatunkról és terveinkről a Facebookon az „*a touch of Compassion*” oldalon lehet tájékozódni.

Kérjük, hogy imáitokkal és anyagi támogatással segítsétek e célok elérését, hogy Isten munkája haladhatson tovább. Azok, akik 40 dollárt vagy többet adományszóznak, azoknak ajándékba küldjük a szüleim életéről szóló könyvet.”

Érdeklődés, megrendelés:

BARNEY CSEREPKA

78 Cutting Dr.

Elora, Ontario N0B 1S0 CANADA

tel: 1-519-835-8444

e-mail: linkup01@gmail.com

Video a 2012-es bolíviai utunkról:

<https://www.youtube.com/watch?v=8-FMacvrDkg&t=28s>

JÓB KÖNYVE

33. rész

ELÍHÚ BESZÉDEI 2.

Az Isten igazsága és az emberé

A jó lelkigondozó - mint Elihú - nem gondolja magát többnek, jobbnak és magasabb rendűnek a gondozottjánál. A baj éppen ez volt Jóbb barátainál, hogy mivel ők egészségesek, erősek voltak, többnek képzeltek magukat, mint akik, Jóbot pedig megvetették, mert beteg és szerencsétlen volt.

Nem így van-e ez ma is, hogy amíg az embernek jól megy, hajlamos magát a többiek fölé helyezni, és megvetni az elesetteket?

A helyes lelkigondozói hozzáállás:

1. Öszinteség.

2. Az Ige tiszta hirdetése. (3.v. *Őszinte szívvel szólok, és amit ajkam tud, azt tisztán hirdeti.*)

3. Istentől való függőség tudata. Ugyanúgy Isten teremtménye vagyok, és ugyanúgy Istentől kaptam az életem, és Istentől függök, mint a másik: (4.v. *Isten lelke alkotott engem, és a Mindenható lehelete éltet.*)

4. Emberi esendőség tudata, a törékenység, gyengeség tudata. (6.v. *Íme, én is olyan vagyok Istennél, mint te; agyagból formáltattam én is.*)

5. És az ebből adódó könyörületesség /kíméletesség/. (7.v. *A tőlem való félelem ne rémítsen meg; kezem nem lesz súlyos rajtad.*)

Tehát őszintének úgy kell lenni, hogy közben kíméletesek vagyunk, és ez csak akkor lehetséges, ha tudatában vagyunk saját kicsiségünknek, Istentől függőségünknek és esendőségünknek.

6. A másik igazságának a keresése. Vagyis nem elítélni akarjuk, hanem az ő érdekét keressük. (32.v. *Ha van mit mondanod, cáfolj meg! Szólj, mert igen szeretnék igazat adni neked.*)

Jób egyik hibája, hogy megkérdőjelezte Isten igazságosságát: (9-11.v.)

Csak az imént mondtad fülem hallatára, hallottam szavadat: Tiszta vagyok, büntelen, mocsk nélküli: nincsen bennem véték. Íme, Isten mégis talál vádat ellenem, ellenségének tart engem! Béklyóba veti lábamat, és szemmel tartja minden ösvényemet.

A legtöbb ember így van ezzel, de még hívóknál is előfordul, hogy méltánytalannak érzik az őket ért szenvedést, pedig igyekeztek Isten szerint élni. De a hitetlen emberrel méginkább így van: azt gondolja, ha az emberek előtt tisztességesen él, akkor ő nem bűnös, és

bizonyos bűnök (hibák, szenvedélyek) beleférnek az életébe, mert azt senki sem ítéli el, mert mások is azt teszik.

De Elihú rávilágít, hogy az Isten előtti igazság nem egyenlő az emberek előtti igazsággal:

Íme, ebben nincsen igazad – ezt felelem neked –, mert Isten nagyobb az embernél! Miért perelsz vele? (12.v.)

A legfontosabb rész most következik! Hogy Isten szölongatja az embert, és hívja megtérésre. Nyilván nem akkor térünk meg, amikor akarunk, hanem amikor alkalmat kapunk rá: amikor Isten megszólít, és lehetőséget ad a döntésre. Mert az ember akarata különben rab, képtelen hinni, és Isten mellett dönteni, de az élete során kétszer, vagy háromszor lehetőséget kap erre Istentől! Ezért nem szabad halogatni a Jézus Krisztus melletti döntést, hanem ha Isten szól, válaszoljak igennel rá!

Pedig Isten szól egyszer vagy kétszer is, de nem törődnek vele. (14v)

Minden hívőnek elveszi ez a büszkeségét, mert arra inti, hogy nem te vagy a nagy, hogy döntöttél Isten mellett, hanem Isten kegyelme, hogy lehetőséget adott neked, hogy dönts mellette!

De az emberek általában nem törődnek Isten hívásával. Pedig szölongatja őket álmukban, vagy éppen a betegségeken, nehézségeken keresztül. Mindezt azért, hogy az evilági dolgokról végre elfordítsák a szemüket, és végre Istenre irányuljon a figyelmük, és megtérjenek: *Úgy, hogy megundorodik az ételtől, és lelke megutálja kedves ételét (20v).* És azért, hogy visszatartsa őket végzetes lépésektől: *Így fordítja el az embert a rossz cselekedettől, és így rejtje el a kevélységet az ember elől. (17v)*

Az Isten nélküli ember - testi betegség állapotával szemlélítve - a lelki betegség állapotában van. Gyógyulása útját is bemutatja Elihú:

1. A halál állapotában van: „Közeleg lelke a sírhoz és élete a halottakhoz.” (22.v.)

2. Szüksége van Közbenjáróra Isten és ember között: „Ha van mellette közbenjáró angyal!” (23.v.)

3. A Közbejáró (Jézus Krisztus) kifizeti az emberért a váltásdíjat. Tehát az ember megváltásban részesül, és megszabadul: „akkor Isten megkönyörül rajta, és ezt mondja: Szabadítsd meg, hogy ne szálljon a sírba, mert megkaptam a váltásdíjat!” (24v)

4. Erőre kap: „Akkor teste megfiatalodik, erőtlől duzzad;” (25v)

5. Imádkozik és kegyelmet nyer: „Imádkozik Istenhez, és ő kegyelmébe veszi, hogy nézhesse arcát nagy örömmel,” (26v)

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: Pardi Félix (Erdély)

Alelnökök: Papp János (Magyarország)

dr. Gergely István (Amerika)

Főtitkár: Durkó István (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK
EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Pardi Félix elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nagy Csaba lelkipásztorért és munkatársaiért.

6. Megigazul. Vagyis elnyeri Isten előtti igazságát: „és visszaadja az embernek az ő igazságát.” (26v)

7. Bizonyoságot tesz (bűnvallást gyakorol): „Ő pedig az emberek előtt énekel, és ezt mondja: Vétkeztem, mert elferdítettem az igazságot, de Isten nem eszerint fizetett meg nekem. Megváltotta lelkemet a sírba szállástól,” (27v)

8. Dicsőíti Istent: „és egész valóm a világosságban gyönyörködik.” (28v)

9. A feltámadás, örök élet reménységében él: „és visszahozza lelkét a sírtól, hogy ráragyogjon az élet világossága.” (30v)

Matisz Jánosné Széll Éva Anna

**Azért ha valaki Krisztusban van,
új teremtés az, a régiek elmúltak,
íme, újjá lett minden. 2Kor 5,17**

Ha valaki Krisztusban van... Azt szoktuk mondani, hogy az Úr Jézus van a szívünkben, hiszen befogadtuk őt. Jó úgy is, amennyiben nem feledjük apróságunkat az Ő felmérhetetlen nagysága mellett. Pál fogalmazása világosabb: azt mondja, hogy *mi vagyunk Krisztusban*. Elfogadtuk Őt, miután megértettük, hogy Ő keres és hív; és Ő az, aki tulajdonképpen elfogad bennünket – így érdemtelenül.

Ugyan, milyen érdemünk is lehetne? Bűneink ellenére szeretett bennünket: „*Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.*” Róma 5,8 Akkor lettünk Krisztuséi, amikor hittel elfogadtuk a bennünket megszólító Jézus Krisztust, és értünk hozott golgotai áldozatát. Elhittük, és azután tapasztaltuk is, hogy igaz, amit az evangéliumban így olvasunk: „*azt, aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem.*” (Jn 6,37) Krisztushoz tartozunk, az Ővéi vagyunk, vele, benne létezünk.

Pál azt állítja, hogy új teremtéssé lesz a megtért, Krisztushoz tért ember: „*új teremtés az, a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden.*” Ezen a héten erről a csodáról elmélkedjünk, amikor ezt az ígét memorizáljuk, vagy újra ismételtetjük.

Új teremtés... teremteni, életet alkotni csak Isten tud. Mi legjobb esetben formálni tudjuk a már meglévőt. Itt egy teremő aktusról van szó. Az Úr Jézus is erről tanította Nikodémust, aki egy éjszakai látogatás során kérdezte Őt: „*Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg az Isten országát... Ami testtől született, test az, és ami Lélektől*

KRISZTUS

*bennem régi már nincsen
új lett végre minden
szívemben minden új
mert Jézus az úr
Krisztus az új
a fény a tűz
szívemben
KRISZTUS
szívemben
te tündökölj
te moccanó erő
te "mégis lehet"
te fényes gondolat
te szüntelen jelen -
te mindig új Názáreti*

Hadd Lennék Áldás / Make Me a Blessing

Fűr Béla, 2022

♩ = 132

George S. Schuler

ff *mp*

1. Ő U - ram oly sok az el - té - ve - dett,
2. El - mon - dom má - sok - nak, hogy úgy szeretsz,
3. Jer - tek hát mond - juk el e nagy cso - dát,

mf

sok em - ber re - mény - te - len. (reménytelen.) Sze - ret - nék szol - gál - ni, a - míg le - het.
bű - ne - im le - mos - tad mind. (lemostad mind.) Te vagy a Meg - váltóm, hú Meg - men - tő,
ma is hív és meg - bo - csát. (Ő megbocsát.) Aj - ta - ja nyit - va áll, te rád is vár

f *Chorus* *♩ = 144*

használj a - míg itt le - szek. Hadd len - nék ál - dás, kér - lek Úr Jé - zus.
Úr Jé - zus, Őd - vő - zi - tő. U - rad, oly rég - ó - ta már.

mf *f*

Sok szen - ve dó, nézd, mind vár - va vár. Len - nék ma ál - dás, ó add Lelke -
Oly sokan szenvednek.

ff *f* *mf*

det. Ha - za ve - zet - ni ki el - té - ve - dett.
add U - ram Szent - lel - ked.

született, lélek az. Ne csodálkozz, hogy azt mondtam neked: Szükség nektek újonnan születnetek.” (Jn 3,3,6-7)

Már az Ószövetségben is olvashatunk erről az egészen újról. Ezékiel prófétán keresztül ezt üzenete népének Isten: „*Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek. Elveszem testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek. Lelkemet adom belétek...*” (Ez 36,26-27)

Ilyen csodálatosan cselekszik Isten mindazoknak az életében, akik Jézus Krisztust hittel elfogadják. Ne feledjük, hogy éppen erre van szükségünk: egy új életre. Nem a régi életünk javított változatára! A világ ezt kínálja és

hirdeti: „próbáld csak meg egy kicsit jobban, menni fog! Ne becsüld le magad! Egyébként is jobb vagy a szomszédaidnál stb.”

Nem lehet „kiérdemelni” az új szívet, az új életet. Azt csak kapni lehet, mégpedig így: „*kegyelemből nyertetek üdvösséget, hit által, és ez nem töletek van, Isten ajándéka ez, nem cselekedetekből, hogy senki se dicsekedjék.*” (Ef 2,8-9)

Kevesebb nem elég. Új szív, új élet - ingyen, kegyelemből, Jézus Krisztus érdemeért. Legyünk nagyon hálásak az új életért!

Herjeczki Géza